

ringer, har erhvervet sig nogen praktisk Indsigt, som de vil kunne bibringe Vurderingsraadene i andre Egne af Landet. Selv om Vurderingen skulde blive ret mangelfuld, synes jeg, vi maa fastholde den store Betydning, den vil faa i Kraft af det Materiale, der skaffes til Veje. Naar man om 2—3 Aar skal drøfte Spørgsmaalet om nye Beskatningsregler, vil man da være i Stand til at føre den kommende Diskussion om disse Emner bort fra Teoriens mere eller mindre taagede Verden ned i Virkelighedens klare Dagslys. Hvad det betyder for det høje Tings Medlemmer, skal jeg ikke opholde mig ved. Hvorvidt man ad Aare vil følge os, der ikke i de senere Aar har lagt Skjul paa, at vort Ønske er at faa ændret Ejendomsskylden til en Jordskyld, eller hævde Betimeligheden og Berettigelsen af andre Beskatningsformer for fast Ejendom, skal jo afgøres til sin Tid, og vi lader da disse Realitetsforhandlinger ligge i Dag. Som den højtærede Finansminister har hævdet, gælder det kun om at vedtage Lovforslaget for de to Hovedpunkters Vedkommende, og intet Medlem og intet Parti vil være bundet af denne Afstemning om Iværksættelsen af en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i 1914 og en særlig Vurdering af Landets Jord.

Jeg skal sluttelig fremhæve, hvad allerede det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds har berørt, at den kommunale Skattekommission, som efter Sigende i Gaar har afgivet Betænkning eller i hvert Fald holdt afsluttende Møde, *enstemmig* har vedtaget at indstille, at de fremtidige Vurderinger finder Sted hvert femte Aar, og at der samtidig med den første Vurdering til Ejendomsskyld foretages en Vurdering af Landets Jord. I disse Udtalelser finder vi den varmeste Anbefaling for Vedtagelsen af nærværende Lovforslag, thi Kommissionen, der har arbejdet i 3½ Aar, har indgaaende beskæftiget sig med adskillige Beskatningsformer, og de forskellige Partier, de forskellige Anskuelse har været repræsenterede i denne Kommission.

Wenzel Neergaard: Jeg kan indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Grundene til dets Fremsættelse er jo angivne i Overskyldraadets Skrivelse af 11. Juli, og i det store og hele kan jeg slutte mig til de Grunde, som der er fremsatte. Nægtes kan det imidlertid ikke, som ogsaa fremhævet fra anden Side, at dette Lovforslags Gennemførelse vil bevirke en ret betydelig Forøgelse af Skattebyrden, idet Loven paa Grund af

de høje Konjunkturer, hvorunder vi lever, ikke alene vil virke paa selve Ejendomsskyldens, men ogsaa paa Formueskattens Størrelse og paa Beskatningen i Kommunerne. Skønt Lovforslaget er ret lille og tilsyneladende ret uskyldigt, er det ikke uden Betydning, ja jeg vil endogsaa sige, at det er af ret stor Betydning. Til Trods for, at jeg deler de Betæneligheder, man har hørt fremsat fra forskellige Sider med Hensyn til, om det er rigtigt under den Højkonjunktur, hvori vi nu befinder os, at gøre en Forandring i Ejendomsskyldansættelsen, skal jeg dog erkende, at Stigningen af Prisen paa Jord i de sidste Aar har været af en saadan Art, at man ikke kan lade den upaaagtet. Man kan ikke nægte, at der har fundet en betydelig Stigning Sted, og at det vil være retfærdigt at bringe den Skattelovgivning, som bunder i Værdien af Ejendommene, i større Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Men dette maa vel at mærke gøres med betydelig Skønsomhed. Under Forudsætning af, at en saadan bliver udvist, kan jeg for mit Vedkommende ikke se rettere, end at det ogsaa vil være rimeligt at fremskynde Sagen, saa at den Omvurdering, som først skulde være foretaget i 1919, allerede bliver udført i 1914.

Med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget, den Del, som gaar ud paa, at der ved Siden af den almindelige Vurdering skal foretages en særskilt Vurdering efter andre Principper, gaaende ud paa at danne Grundlaget for en eventuel Forandring paa hele dette Skatteomraade, skal jeg udtale, at det forekommer mig at være ganske naturligt, at man søger at udvide de Erfaringer, man har gjort ved de stedfundne Prøvevurderinger, og at jeg ganske kan slutte mig til det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) Udtalelser om, at man ikke i Øjeblikket — det vil neppe være fremmede — bør komme ind paa en almindelig Omtale af disse Skatteforhold og de Principper, som ligger til Grund derfor. Jeg kan ogsaa sige, at jeg ikke paa Forhaand føler mig overbevist om, at det vilde være urigtigt at skride til en Forandring paa dette Omraade, idet jeg antager, at Hensigten med denne Bestemmelse maa være den, at Beskatningen i højere Grad søges bragt i Overensstemmelse med de Principper, som laa til Grund for den gamle Hartkornsbeskatning, en Bestræbelse, jeg i og for sig hilser med Glæde.

Naar jeg i Korthed skal angive min Stilling til det foreliggende Lovforslag, kan jeg sige, at jeg ønsker Lovforslaget fremmet, men at der som Betingelse herfor